

ע"פ 29843/01/21 - מדינת ישראל נגד מאפיית אורן משי בע"מ

בית הדין הארצי לעבודה

ע"פ 29843-01-21

ניתנה ביום 28 פברואר 2022

לפני כבוד הרשמת אפרת קוקה

המבקשת

מדינת ישראל

המשיבה

-
מאפיית אורן משי בע"מ
בשם המבקשת - עו"ד ענבר סהראי
בשם המשיבה - עו"ד שרון מילר

החלטה

1. לפני בקשת המבקשת להורות כי הערעור מטעמה הוגש במועד, ולחלופין ליתן הארכת מועד להגשתו. ערעור המבקשת סב על גזר דינו של בית הדין האזורי לעבודה בבאר-שבע מיום 30.11.2020 (סגן הנשיא צבי פרנקל; ת"פ 24625-11-19, להלן: **גזר הדין**).
2. המבקשת הגישה נגד המשיבה - מאפיית אורן משי בע"מ, ונגד בעליה - מר שלומי יגאל, כתב אישום בבית הדין האזורי לעבודה באר-שבע. בכתב האישום, הואשמה המשיבה בהעסקת עובד זר שלא כדין לפי הוראת סעיף 2(א)(1) **לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991** (להלן: **חוק עובדים זרים**); העסקת עובד זר ללא היתר לפי הוראת סעיפים 2(א)(2) ו- **1 יג לחוק עובדים זרים**; העסקת עובד זר ללא ביטוח רפואי לפי הוראת סעיף 2(ב)(3) **לחוק עובדים זרים**; ואי הפקדת פיקדון לעובד זר שהוא מסתנן לפי הוראת סעיף 2(ב)(8) **לחוק עובדים זרים**. בעליה של המשיבה הואשם בהפרת אחריות נושא משרה, לפי סעיף 5 לחוק עובדים זרים.
3. בהכרעת דין מיום 30.11.2020, שניתנה במעמד הצדדים, הורשעו שני הנאשמים על פי הודאתם בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום. בגזר דין מיום 30.11.2020, אשר ניתן בהעדר הצדדים, השית בית הדין האזורי על המשיבה את הקנסות הבאים: קנס בשיעור 22,000 ש"ח בגין העסקת עובד זר שלא כדין וללא היתר, קנס בשיעור 10,000 ש"ח בגין העסקה ללא ביטוח רפואי וקנס בשיעור 7,000 ש"ח בגין אי הפקדת פיקדון לעובד זר שהוא מסתנן. בנוסף, השית בית הדין האזורי על בעליה של המשיבה קנסות בשיעור כולל של 15,000 ש"ח, בגין עבירה של הפרת אחריות נושא משרה. בגזר הדין ניתנו הוראות בעניין פריסת תשלום הקנסות בהם חויבו המשיבים.
4. המבקשת הגישה ערעור על גזר הדין, שעוסק בעונש שהוטל על המשיבה בגין עבירה של אי הפקדת פיקדון לעובד זר שהוא מסתנן, ובעניין זה בלבד. בהחלטה מיום 11.3.2021 הביא בית הדין לידיעת המבקשת, כי על פני הדברים, הערעור הוגש באיחור של מספר ימים. נוכח האמור בהחלטה, הגישה המבקשת את הבקשה שלפני,

להורות שהערעור הוגש במועד ולחלופין ליתן הארכת מועד להגשתו.

דין והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה, בתגובת המשיבה ובכלל החומר המצוי בתיק בית הדין, באתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הערעור לרישום, כמפורט מטה.

6. סעיף 24(ב) לחוק בית הדין לעבודה, **התשכ"ט-1969** קובע, כיעל הליכים פליליים המתנהלים בבית הדין לעבודה, יחולו סדרי הדין ודיני הראיות החלים בהליכים פליליים בבתי המשפט. בכלל זה, חלים על הליכים פליליים בבית הדין לעבודה סעיפים 199 ו- **200 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב]**, **תשמ"ב-1982** (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**) הקובעים את המועד להגשת ערעור פלילי, כדלקמן:

"199. התקופה להגשת הערעור היא ארבעים וחמישה ימים מיום מתן פסק הדין, ואם ניתנה הכרעת הדין ללא נימוקים - מיום מתן הנימוקים; הייתה דרושה רשות לערער, תוגש בקשת הרשות תוך אותה תקופה, והודעת הערעור תוגש תוך שלושים ימים מיום מתן הרשות.

200. ניתנו פסק הדין, נימוקיו או הרשות לערעור לא בפני הנאשם, יתחילו התקופות האמורות בסעיף 199 לגבי הנאשם, מיום שהומצאו לו."

מלשון הסעיף עולה, כי בנסיבות בהן פסק הדין ניתן בהעדר הצדדים, יחל מניין הימים להגשת ערעור **מטעם הנאשם** ביום **המצאת** פסק הדין לידיו. אולם, הסעיף 'שותק' באשר למועד תחילת מניין הימים להגשת ערעור פלילי מטעם המדינה. בפסיקת בית המשפט העליון, לא הוכרעה סוגיית מניין הימים להגשת ערעור פלילי מטעם המדינה, בנסיבות בהן פסק הדין ניתן בהעדר הצדדים (ראו למשל: בש"פ (עליון) 4196/12 **זלמן בראשי נ' מדינת ישראל**, 31.5.2012, רע"פ (עליון) 8273/13 **מדינת ישראל נ' חיימוביץ**, 20.2.2014).

עם זאת, בנסיבות דומות למקרה שלפני, נדרש מותב בית הדין הארצי לעבודה לשאלת מניין הימים להגשת ערעור פלילי מטעם המדינה על פסק דין שניתן בהעדר הצדדים, וכך קבע:

"...על פי סעיף 200 לחסד"פ עת פסק הדין ניתן שלא בפני הנאשם, מניין הימים להגשת ערעור מתחיל במועד בו הומצא לו פסק הדין. לטעמנו, לא יכול להיות ספק שעת פסק הדין ניתן שלא בפני המדינה אלא נשלח אליה בדואר, על פי הסכמתה או לבקשתה, חל דין זהה, ומניין הימים להגשת ערעור מתחיל במועד שבו הומצא פסק הדין למדינה" (ע"פ (ארצי) 47251-11-14 **מדינת ישראל - סטפן קונרדו גוברמן, 8.11.2016, להלן: **פסק דין גוברמן**).**

בענייננו, עולה מפרוטוקול הדיון שהתקיים לפני בית הדין האזורי ביום 30.11.2020 וכן מסעיף 14 לגזר הדין, כי באי כוח הצדדים ביקשו שגזר הדין ישלח אליהם בדואר. זאת, בדומה לעניין שנדון ב**פסק דין גוברמן**. ואכן, גזר הדין נשלח לב"כ המבקשת בדואר רשום עם אישור מסירה, ונמסר לו ביום 7.12.2020. **בהתייחס למועד מסירת פסק הדין בדואר רשום לב"כ המדינה, הערעור הוגש במועד.**

7. אלא, שגזר הדין נשלח לב"כ המבקשת קודם לכן בדיוור אלקטרוני, באמצעות 'הודעה באתר', ביום 30.11.2020. ב"כ המבקשת לא התייחס להמצאה זו בטיעונו (להבדיל מהתייחסותו לצפייתו בגזר הדין), וממילא לא סתר אותה. לטענת המבקשת, בא כוחה צפה בגזר הדין במערכת נט-המשפט ביום 1.12.2020 והדפיס אותו באותו יום. יש לציין, כי המבקשת לא התייחסה בטיעוניה לצפיית בא כוחה בגזר הדין ביום 30.11.2020, המתועדת במערכת נט-המשפט.

השאלה המתעוררת היא, האם דיוור אלקטרוני של גזר הדין מהווה המצאה כדין למבקשת במסגרת של הליך פלילי?

המצאה אלקטרונית, לרבות משלוח 'הודעה באתר' במערכת נט-המשפט, אינה מנויה עם דרכי ההמצאה בהליך פלילי, כפי שנקבעו בסעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי. הפסיקה טרם הכריעה בשאלה האם דיוור אלקטרוני מהווה המצאה כדין בהליך פלילי (ראו: ע"פ (עליון) 2971/19 בתיה מסמבר נ' הועדה המקומית לתכנון ובנייה תל אביב, 2.5.2019, וכן פסקה 24 בפסק דין גוברמן בנוגע לשאלת משמעות הצפייה בפסק הדין במערכת נט-המשפט בהליך פלילי). עם זאת, הפסיקה עמדה על האפשרות לערוך במקרים המתאימים היקש מהדין האזרחי לדין הפלילי בענייני סדרי דין (השוו: ע"א 6925/16 מדינת ישראל נ' פלוני, 25.3.2018). יתכן, שבעידן הנוכחי, בו פוחת והולך השימוש בדיוור פיזי ומתרבה והולך השימוש בדיוור אלקטרוני, עד שנעשה שולט בכיפה, יש מקום לשקול להכיר בדיוור אלקטרוני כהמצאה כדין גם בהליך פלילי. זאת כמובן, בהתחשב באופיו של ההליך הפלילי, ובמקרים בהם בית המשפט או בית הדין שוכנעו שהחלטה נמסרה לנמען. נזכיר, כי דיוור פסק דין באמצעות 'הודעה באתר', משמעותו שליחת הודעה אודות פסק הדין לתיבת הדואר האלקטרוני אשר נמסרה על ידי הנמען לבית המשפט, עם קישור לפסק הדין. בנוסף, ככל שהנמען צופה בפועל בפסק הדין, צפייתו מתועדת במערכת נט-המשפט.

מכל מקום, איננו נדרשים להכרעה בשאלה זו, משום שלאחר ששקלתי את נסיבותיו של העניין לפני, אני סבורה שיש להיעתר לבקשתה החלופית של המבקשת להארכת מועד להגשת הערעור, גם אם הוגש באיחור.

הבקשה החלופית להארכת מועד

8. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי מסמיך את בית המשפט להאריך את המועד להגשת ערעור פלילי, וזו לשונו:

"בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200."

בהתאם לפסיקה, "על הרף לצורך מתן הארכת מועד במסגרת ההליך הפלילי להיות נמוך מהרף בהליך האזרחי" (בש"פ (עליון) 4196/12 זלמן בראשי נ' מדינת ישראל, 31.5.2012). בהתאם, הארכת מועד להגשת ערעור פלילי אינה טעונה 'טעם מיוחד' כנדרש בהליך אזרחי ושיקול הדעת המוקנה לבית המשפט בעניין זה הוא רחב (ראו: בש"פ (עליון) 7424/133 דוד פיטוסי - מדינת ישראל, 20.11.2013). עם זאת נפסק, כי גם כאשר מדובר בהליך פלילי, אין ליתן ארכה להגשת ערעור, אלא בהתקיים טעם ממשי המניח את הדעת (ראו: בש"פ (עליון) 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל, 25.7.2006; בש"פ (עליון) 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל, 11.8.2009).

אשר לבקשה להארכת מועד להגשת ערעור של המדינה נגד נאשם, במובחן מערעור של נאשם, נקבע בפסיקה כי יש לנקוט בגישה קפדנית יותר:

"בכל הנוגע להארכת מועד להגשת ערעור של המדינה כנגד נאשם ננקטת גישה קפדנית. גישה זו ננקטה עוד בטרם נתקבל חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. היא התחזקה לאחר קבלתו של חוק יסוד זה, ועיגון של זכויות נאשמים במסגרת הזכויות לכבוד, לחירות, לשם טוב, לפרטיות ולקניין, אשר עוגנו בחוק זה... גישה זו ננקטה גם ביחס לערעור המדינה על קולת העונש. על יסוד מדיניות זו, לא ניתנה ארכה להגשת ערעור על קולת העונש מטעם המדינה בבש"פ 8758/01 הנ"ל, בו איחרה המדינה ביום אחד בלבד בהגשת ערעורה, בשל טעות משרדית שלא ניתן לה הסבר ממשי..." (ע"פ 4855/02 (עליון) מדינת ישראל נ' הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ, 14.7.2002)

עוד נקבע, כי הנטל הרובץ על כתפי המדינה להוכיח קיומו של טעם להארכת מועד גדול מהנטל המוטל על נאשם (ראו: בש"פ (עליון) 822/99 שכטר נ' מדינת ישראל, פ"ד נד (1) 1).

בבואו להכריע בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור פלילי, נדרש בית המשפט ובית הדין, לבחון גם את סיכויי הערעור (ראו: בש"א (ארצי) 385/08 גל פרץ-מדינת ישראל, 24.9.2008).

בית המשפט העליון קבע מהם השיקולים אשר יש להתחשב בהם בבחינת בקשה להארכת מועד להגשת ערעור פלילי, כדלקמן: **"במסגרת השיקולים הפרטניים הנבחנים יש להתייחס, בין השאר, לטעמים שבעטיים הוגש הערעור באיחור; לפרק הזמן שחלף למן המועד האחרון להגשת הערעור הקבוע בחוק; לשאלת היותו של המערער מיוצג על-ידי עורך דין וכן לסיכויים הלכאוריים שהערעור שבכוונתו להגיש אמנם יתקבל"** (ע"פ (עליון) 4946/07 עלי מקלדה נ' מדינת ישראל, 19.2.2009).

עוד נקבע בעניין זה: **".. ככלל, הארכת מועד בדין הפלילי תינתן מקום שבעל הדין שאיחר בהגשת הערעור (או הבקשה) הצביע על טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור. במסגרת זאת, יש להביא בחשבון מספר שיקולים, כאשר המרכזיים שבהם הם הסיבה לאיחור וסיכויי ההליך המרכזי. זאת ועוד. יש גם לתת את הדעת לשיקולים השונים המפורטים לעיל בעניין מהדנה, וביניהם: משך האיחור בהגשת הערעור או הבקשה; האינטרס הציבורי בהכרעה בהליך; חשיבות הזכויות העלולות להיפגע מאי מתן הארכה.."** (בש"פ (עליון) 8197/13 טל אמסלם נ' מדינת ישראל, 8.1.2014).

9. **במקרה שלפני**, אף אם היינו קובעים שיש למנות את הימים להגשת הערעור מיום 30.11.2020 - מועד בו בוצעה המצאה אלקטרונית של גזר הדין לב"כ המבקשת - הרי שמתקיימים בנסיבות העניין טעמים אשר משקלם במצטבר מצדיק היעדרות לבקשה להארכת מועד.

ראשית, מדובר באיחור שאינו ממושך, בן שלושה ימים, בהגשת הערעור. **שנית**, במהלך הדיון שהתקיים לפני בית הדין האזורי ביום 30.11.2020 ביקשו ב"כ הצדדים, כי גזר הדין יישלח אליהם בדואר. כאמור, הערעור הוגש במועד בהתייחס למסירת פסק הדין לב"כ המבקשת באמצעות דואר רשום. מבחינה זו, הפגיעה באינטרס הצפייה של המשיבה היא פחותה. **שלישית**, נראה בנסיבות העניין, שהאיחור בהגשת הערעור אינו נובע מזלזול בסדרי הדין או

מהווה התנהגות בחוסר תום לב דיוני מצד המבקשת. מסקנה זו עולה, בין היתר, מכך שהמבקשת לא המתינה למועד האחרון להגשת ערעור בהתייחס למועד קבלת גזר הדין לידיה בדואר. **רביעית**, פרק הזמן שחלף בין המועד הקבוע בדין להגשת הערעור בהתייחס למועד ההמצאה או הצפייה בגזר הדין מיום 30.11.2020, לבין מועד ההגשה בפועל אינו ממושך. מדובר שלושה ימים, אשר יומיים מתוכם חלו בימים שישי ושבת. **חמישית**, כפי שפירטנו בהחלטה זו, קיים עדיין חוסר בהירות באשר למצב המשפטי הנוהג בכל הנוגע לתוקפה של המצאה אלקטרונית וצפייה בפסק דין במערכת נט-המשפט בהליך פלילי, עניין שיש ליתן לו משקל במסגרת החלטה בבקשה להארכת מועד.

לכל האמור מצטרפת העובדה, שהערעור מעלה לדיון סוגיה הראויה לבחינת ערכאת הערעור. זאת, הגם שעל פני הדברים לא מדובר בסוגיה בעלת אופי ראשוני, אלא ביישום קונקרטי של הכללים שנקבעו בהלכה הפסוקה בנוגע לתיקון 113 לחוק העונשין, **התשל"ז - 1977** (ראו למשל: ע"פ (ארצי) 57160-01-14 **מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ**, 8.2.2014).

לאור כל האמור שוכנעתי, שמשקלם המצטבר של הטעמים עליהם עמדנו בהחלטה זו מצדיק היעדרות לבקשה להארכת מועד להגשת ערעור מטעם המדינה, אף לו נקבע שהערעור הוגש באיחור.

10. **כללו של דבר** - ערעור המבקשת מתקבל לרישום.

מזכירות בית הדין תקבע את הערעור לדיון לפני מותב ותשלח לצדדים החלטה על מועדי הגשת הסיכומים.

11. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ז אדר א' תשפ"ב (28 פברואר 2022) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.